

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 28.

Tredie Session.

29de Møde.

Fredagen den 21de November.

(Fortf.)

Sirck (fortsat): Det er vel saa, at tilsyneladende, naar man ikke er nøie inde i Forholdene, vil Statskassen faae en forøget Udgift derved; men jeg troer dog ikke, at det, naar man ret nøie vil afsøge Gagerne og tage Hensyn til Pensionen, med nogen stor Sum vil overfiske det, som der til Connoitrold er anført paa de forskjellige respective Steder. De Oplysninger, som den høitærede Finanzminister har givet med Hensyn til Jernbanepostmesteren, forekomme mig at være af den Besskaffenhed, at der vistnok billigtvis bør tages Hensyn til det forsøgede Arbejde, denne Mand har faaet, og jeg troer ogsaa, at de andre Herrer i Udvalget deri med mig ere enige, saa at vi, naar vi tage Sagen nærmere under Overveetelse i saa Henseende, ville komme til et Resultat, som er i Overeensstemmelse med Regjeringens Forslag. Der er endnu en Klasse af Betjente i Postvæsenets Tjeneste, som staaer anført under Benævnelser af Postconducteurer. Der er nemlig anført 8 med en Gage af 500 Rbd. og 9 med en Gage af 400 Rbd. Disse Mænd maae jo jævnligt ledsage Posterne, og kunne vist med Rette henregnes til betroede Mænd, hvilket Postførerne jo i Almindelighed ere ansæete for at være, og deres Forretninger og Besskæftigelse med Keiser kræver vistnok en lige saa stor Opmærksomhed med Hensyn til Lønning, som de ansatte Postføreres. Postconducteurerne have ingen Diæter, men, som sagt, alene Gage, de 8 500 Rbd. og de 9 400 Rbd. hver om Aaret; men de skulle særdes bestændig, baade Dag og Nat, de ere udsatte for Værets Paavirkninger, og de maae som Følge deraf oftere tage stærkere Spise til sig, klæde sig varmere og i det Hele være udsatte for

flere Udgifter end f. Ex. Postbude eller andre i lignende Klasse henhørende Bestillingsmænd. Jeg troer derfor, at disse Mænd vistnok burde have et Tillæg enten under Benævnelser af Diæter eller høiere Gage, hvad man nu vil kalde det. Jeg har imidlertid ikke fordristet mig til i Udvalget at fremkomme med noget bestemt Forslag i den Retning; thi man syntes ikke at være aldeles paa det Rene om det, førend man havde hørt Finanzministeren udtale sig om disse Bestillingsmænds Vigtighed, og om det i Almindelighed var ansæet for en ufravigelig Regel, at Avancement fandt Sted fra Postconducteur til Postfører; thi er det en ufravigelig Regel, at Avancementet skal gaae for sig saaledes, at Postconducteurerne befordres til Postførere, var der Noget, der talte for, at der ikke behøvedes at indrømmes dem høiere Gage end i Udkastet er foreslaaet. Herom turde Udvalget maaskee udbeede sig den høitærede Finanzministers Oplysning og Mening, for at vi ved Sagens 2den Behandling i saa Henseende kunde tage en Beslutning.

Vorgen: Med Hensyn til nogle Uttringer af den sidste arede Taler skal jeg blot tillade mig at bemærke, at jeg ingenlunde har benægtet Rigtigheden af de Lønningsfæter, som her ere opførte; jeg har blot sagt, at jeg mangler Materialier til at bedømme, at jeg ikke veed, hvorvidt de ere passende eller ikke. Det er disse Materialier, jeg kunde ønske at komme i Besiddelse af, og efter de Uttringer, det arede Udvalg har brugt i sin Betænkning, maa jeg antage, at det har været i samme Tilfælde som jeg. Dernæst skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa en ganske mærkelig Misforstaaelse af den høitærede Finanzminister. Han har i sit sidste Foredrag yttret, at jeg forlangte, at Lovudkastet skulde afvises. Det har jeg paa ingen Maade sagt. Jeg har blot yttret det Ønske, at Behandlingen maatte